

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (A. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

DECIZIE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orizontul” și Tudor Țurcan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Sulă, Valentin Cîmpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică împotriva lui Tudor Țurcan, Societății pe Acțiuni „Orizontul”, Comisiei Naționale a Pieței Financiare și Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cîmpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena, intervenienți accesorii Eduard Hâdei, Registratorul Independent „Grupa Financiară” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orizontul” și Tudor Țurcan și a fost menținută hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La 16 aprilie 2013 Valeriu Sulă, Valentin Cîmpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Țurcan, SA „Orizontul”, Comisiei Naționale a Pieței Financiare (CNPF) și Camerei Înregistrării de Stat, intervenient accesoriu Registratorul Independent „Grupa Financiară” SRL cu privire la declararea nulității hotărârilor Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, aprobate prin procesul-verbal al Adunării Generale a

Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, declararea nulității hotărârii CNPF nr. 20/1 din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6, vol. I).

La 07 mai 2013 Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică au depus cerere de concretizare a temeiurilor acțiunii (f.d. 42-44, vol. I).

La 28 iulie 2014 în proces au intervenient intervenienții principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, Alexandru Ciorba, Maria Colța, Efimia Jovmir, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre, Elena Lupu, formulând aceleași pretenții împotriva acelorași pârâți (f.d. 59-62, vol. II).

La 10 octombrie 2017 și 21 octombrie 2017, reclamanții și intervenienții principali au înaintat pretenții suplimentare cu privire la anularea proceselor-verbale ale Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 (f.d. 202-206, 207-209 vol. III).

În motivarea acțiunilor atât reclamanții, cât și intervenienții principali au invocat că, prin procesul-verbal al Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, s-a hotărât aprobarea numărului de acțiuni autorizate spre plasare, efectuarea emisei suplimentare de acțiuni și majorarea capitalului social; aprobarea modificărilor și completărilor în Statutul societății; darea de seamă a președintelui comitetului de conducere pe anul 2002; aprobarea organelor de conducere.

Reclamanții au menționat că în temeiul acestei hotărâri au fost autorizate spre plasare 600000 acțiuni ordinare nominative cu valoarea nominală 1 leu fiecare cu drept de vot, dreptul la primirea dividendelor și o parte din averea societății la lichidarea ei; s-a aprobat majorarea capitalului social din contul aporturilor nebănești cu suma de 526000 de lei și în acest scop vor fi emise suplimentar 526000 acțiuni ordinare nominative de clasa I cu valoarea nominală 1 lei și înregistrarea modificărilor în documentele de constituire ale societății.

Reclamanții a susținut că în baza acestor hotărâri a Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, prin hotărârea CNPF nr. 20/1 din 29 iulie 2003 s-a înregistrat o emisie suplimentară de acțiuni în Registrul de Stat a valorii mobiliare a SA „Orizontul”.

Reclamanții au punctat că în temeiul hotărârii Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 și hotărârii CNPF nr. 20/1 din 29 iulie 2003, Camera Înregistrării de Stat prin decizia din 29 septembrie 2003 a înregistrat modificările la Statutul SA „Orizontul”.

Reclamanții au subliniat că prin sentința din 07 septembrie 2012 a Judecătorei Ialoveni, care a fost anulată prin decizia din 18 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, Tudor Țurcan a fost condamnat în temeiul art. 335 alin. (1) Cod penal, fiind stabilit că Adunarea Generală a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 a fost desfășurată cu încălcarea legislației în vigoare de către directorul SA „Orizontul”, Tudor Țurcan, care gestiona organizația comercială, având totodată și calitatea de acționar al societății, folosind situația de serviciu în interes personal și material, având interes în majorarea cotei sale din capitalul social al societății a introdus în ordinea de zi a Adunării Generale a acționarilor o emisie suplimentară de acțiuni cu majorarea capitalului social, dezinformând intenționat acționarii emitentului.

Reclamanții au precizat că acțiunile administratorului Tudor Țurcan au dus și la emiterea suplimentară de acțiuni, iar cotă-parte a ultimului s-a majorat de la 11,2% până la 93,3%.

Reclamanții au relevat că ilegalitatea Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 este confirmată prin lipsa cvorumului necesar, falsul semnăturilor din Lista persoanelor participante și lipsa discuțiilor referitor la emiterea acțiunilor suplimentare în favoarea lui Tudor Țurcan.

Reclamanții au învederat că prin raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-7410 din 10 decembrie 2016 efectuat de către Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare a Inspectoratului General de Poliție al Ministerul Afacerilor Interne, s-a stabilit că, din 26 semnături din Lista acționarilor din 15 iunie 2003 - 18 n-au semnat această listă, fiind semnată din numele lor de alte persoane.

Reclamanții au invocat că prin raportul de expertiză al aceleiași instituții nr. 34/12/I-R-3543 din 30 iunie 2016, s-a stabilit că, semnătura din numele reclamantului, Valeriu Sulă plasată la rubrica „semnătura” în Lista acționarilor, care au dreptul să participe la adunarea acționarilor din 15 iulie 2003 formată la data evidenței - 15 iunie 2003, a fost reflectată nu de către Valeriu Sulă, ci de o altă persoană, or, ultimul deține un număr mare de acțiuni, ce constituie 3510 unități. Mai mult ca atât, în perioada desfășurării adunării generale a acționarilor din 15 iulie 2003, Valeriu Sulă se afla peste hotarele țării, ceea ce denotă imposibilitatea semnării și participării la adunare.

Reclamanții au specificat că prin raportul de expertiză din 30 iunie 2016, s-a stabilit că, semnăturile din procesul-verbal al ședinței Consiliului SA „Orizontul”, și anume din numele Ecaterinei Diaconu plasată la rubrica „Președintele Consiliului” în procesul-verbal al ședinței Consiliului SA „Orizontul” din 08 iunie 2003 nu a fost executată de către Ecaterina Diaconu, ci de o altă persoană. Nu-i aparține semnătura din procesul-verbal nici „secretarului ședinței”, Vasile Bortă, fiind efectuată de o altă persoană. La fel, nu-i aparține semnătura din acest proces-verbal al ședinței Consiliului SA „Orizontul” nici „Membrul Consiliului”, Ion Frunză, ci este efectuată de o altă persoană. Astfel, este cert stabilit că, acest proces-verbal al ședinței Consiliului SA „Orizontul” despre convocarea adunării generale a acționarilor SA „Orizontul” este unul fictiv, fiind întocmit și semnat de persoane necunoscute, neîmputernicite, or, în lipsa procesului-verbal nu poate fi convocată adunarea generală a acționarilor și nu poate fi desfășurată.

Reclamanții au menționat că conform art. 52 al Legii privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997, ordinea de zi a adunării generale ordinare anuale a acționarilor, lista candidaților în organele de conducere ale societății se întocmesc de consiliul societății, ținându-se cont, în mod obligatoriu, de cererile acționarilor care dețin cel puțin 5% din acțiunile cu drept de vot ale societății, precum și de cererile acționarilor prevăzute la art. 39 alin. (6). Convocarea adunării generale a acționarilor se efectuează de organul executiv al societății în temeiul deciziei consiliului societății, conform art. 53 alin. (1). La emiterea deciziei Consiliul societății este obligat să examineze cererile acționarilor primite până la data de 10 ianuarie, să decidă cu privire la satisfacerea lor sau la refuzul de a le satisface și să expedieze acționarilor decizia luată cel mai târziu până la data de 25 ianuarie a anului următor celui gestionar.

Reclamanții au indicat că în cazul dat nici un acționar nu s-a adresat cu cerere la Consiliul societății privind majorarea capitalului social a societății.

Reclamanții au relevat că art. 59 al Legii privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997, prevede modul de desfășurare a adunării generale a acționarilor, iar conform alin. (5) a acestui articol, hotărârea luată de adunarea generală a acționarilor contrar cerințelor prezentei legi, ale altor acte legislative sau ale statutului societății poate fi atacată în justiție de oricare dintre acționari sau de o altă persoană împuternicită dacă: acționarul nu a fost înștiințat, în modul stabilit de prezenta lege, despre data, ora și locul ținerii adunării generale; - acționarul nu a fost admis la adunarea generală fără temei legal; - adunarea generală s-a ținut fără cvorumul necesar; - hotărârea a fost luată asupra unei chestiuni, care nu figura în ordinea de zi a adunării generale cu încălcarea cotelor de voturi; - acționarul a votat contra luării hotărârii, ce îi lezează drepturile și interesele legitime; drepturile și interesele legitime ale acționarilor au fost grav încălcate în alt mod.

Reclamanții au precizat că în așa numitul proces-verbal al Consiliul SA „Orizontul” din 08 iunie 2003 nu este indicat modul de înștiințare cu toate că, în anunțul din 19 iunie 2003 și 26 iunie 2003 amplasat în ziarul „Capital” cu încălcarea Legii privind societățile pe acțiuni, el a fost modificat, completat, în ziar, nu a fost avizat în redacția așa numitei decizie a consiliului și nu se știe cine a introdus în înscrisurile: ora 9:00, începutul înregistrării acționarilor la ora 8:00, începutul înregistrării acționarilor, lista acționarilor care au dreptul să participe la Adunarea generală vor fi întocmite la data de 12 iunie 2003 în loc de data de 15 iunie 2003 stipulată în procesul verbal al cărui nulitate se solicită pe aceste motive. Nu este indicat în „decizia” din 08 iunie 2003 că, „acționarii pot face cunoștință” cu materialele ordinii de zi în fiecare zi de la ora 14:00 până la 16:00 începând cu data de 10 iunie 2003.

Reclamanții au notat că art. 23 pct. (1) din Statutul SA „Orizontul” statuează că, informația despre ținerea adunării generale a acționarilor cu prezența acestora va fi expediată fiecărui acționar sub formă de aviz pe adresa indicată în lista acționarilor, care au dreptul să participe la adunarea generală, iar pct. (2) prevede că, societatea are dreptul să informeze suplimentar acționarii despre ținerea adunării generale. Pct. (3), prevede că, informația despre ținerea adunării generale a acționarilor va cuprinde denumirea integră a sediului societății, precum și datele prevăzute în art. 21 alin. (6) din Statut. Dacă se face o comparație cu avizul din presă și cu cerințele prevăzute de statut se observă că de către societate nu s-a respectat legislația în vigoare și nici statutul societății, adică acționarii nu au fost înștiințați în modul stabilit de lege.

Reclamanții au punctat că de către SA „Orizontul” la convocarea adunării generale a acționarilor nu au fost respectate prevederile art. 56 alin. (1) al Legii și Statutului, care oferă dreptul acționarilor de a lua cunoștință cu materialele pentru ordinea de zi a Adunării Generale a Acționarilor.

Reclamanții au precizat că la convocarea adunării generale a acționarilor din 15 iulie 2003 în mod intenționat nu s-a respectat prevederile art. 57 alin. (2) al Legii privind societățile pe acțiuni, ce ține de înregistrarea acționarilor care prevede că, participanții la Adunarea generală a acționarilor societății cu un număr mai mare de 50 de acționari se înregistrează de Comisia de înregistrare care se desemnează de către organul care au adoptat decizia de convocare a adunării. Astfel, ambele decizii din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 nu au desemnat comisia de înregistrare a acționarilor.

Reclamanții au menționat că contrar prevederilor art. 64 din Legea sus citată, Consiliul societății a încălcat procedura de întocmire a proceselor-verbale din 14 mai 2003, 08 iunie 2003 și 15 iulie 2003, deoarece nu au fost semnate de președintele

Consiliului, secretarul ședinței precum și de un membru al Consiliului societății. În aceste condiții ilegalitatea proceselor-verbale cad sub incidența nulității absolute care este imprescriptibilă.

Reclamanții au notat că au fost încălcate și prevederile art. 55 alin. (5) al Legii menționate, care prevede că termenele de expediere a avizilor fiecărui și de publicare a informației despre ținerea Adunării Generale a Acționarilor, se stabilește de statutul societății însă nu poate fi mai devreme de data luării deciziei de convocare a adunării generale ordinare și mai târziu de 30 zile înainte de ținerea adunării generale ordinare.

Reclamanții au invocat că în așa numita decizie a Consiliului nu este specificată, informația despre ținerea adunării generale a acționarilor, care a fost efectuată cu încălcarea clauzelor Statutului societății, dar și cu nerespectarea art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea privind societățile pe acțiuni, în vigoare la data convocării adunării cu pricina. De asemenea, în conformitate cu prevederile statutului societății, decizia va fi expediată fiecărui acționar sau reprezentantului său legal, deținătorului nominal de acțiuni, sub formă de aviz, pe adresa indicată și la numărul de fax indicat în lista acționarilor care au dreptul să participe la adunarea generală sau va fi publicată în organul de presă indicat în statutul societății de către societățile pe acțiuni altele decât cele specificate în art. 55 alin. (1) lit. b), că avizul se expediază fiecărui acționar...în statutul societății nu este vre-un organ de presă în care să se publice careva anunțuri.

Reclamanții au învederat că procesul-verbal al Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 prezentat de pârâți în ședința de judecată din 12 octombrie 2017 nu corespunde legislației și contravine art. 68 alin. (2) din Legea privind societățile pe acțiuni și art. 21, 22, 23, 24 a Statutului SA „Orizontul”, deoarece prin procesul-verbal al Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 21 aprilie 2000 nu a fost ales Consiliul societății, fapt confirmat prin procesul verbal al adunării respective.

Reclamanții au invocat că tot în procesul-verbal al Consiliului din 14 mai 2003 nu este stipulat din inițiativa cui a fost convocată ședința consiliului și cine a fost prezent din membrii consiliului. Nu este respectat prevederile al Legii privind societățile pe acțiuni și anume alin. (9) lit. a) - locul și b) - numele și prenumele persoanelor care au participat la ședință inclusiv a secretarului și președintelui ședinței. Ecaterina Diaconu care a semnat procesul-verbal nu a fost niciodată președinte or membru al consiliului, dat fiind faptul că ultima nu a fost acționară a SA „Orizontul”.

Reclamanții au remarcat că în ambele decizii luate prin procese-verbale ale Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 cu semnături false au fost întocmite și semnate de persoane care nu corespundeau funcțiilor deținute în SA „Orizontul”, or conform procesului-verbal al Adunării Generale a Acționarilor din 21 aprilie 2000 în comitetul de conducere au fost alese 3 persoane: Țurcan T.P., Bortă V.T. și Munteanu A.V., pe când procesul-verbal al consiliului l-au semnat Diaconu E., Bortă V., și Frunză I.

Reclamanții au conchis că aceste decizii adoptate prin procesele-verbale sunt ilegale, fiind demonstrat și prin faptul că Consiliul societății nu există și că nu a fost reales, conform prevederilor art. 29 a Statutului și procesului-verbal al Adunării Generale a Acționarilor din 21 aprilie 2000. Consiliul societății este format din 3 persoane și nu de 5 cum este stipulat în ambele procese-verbale ale ședințelor consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003.

Reclamanții au punctat că la convocarea și desfășurarea Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 nu au fost respectate nici prevederile pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 946 din 19 septembrie 2000 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de pregătire și ținere a adunărilor generale ale acționarilor societăților deschise, în care se stipulează că, pentru ținerea adunării generale a acționarilor poate fi luată și publicată, adusă la cunoștința acționarilor, doar o singură decizie cu privire la convocare, or, în ambele avize din ziarul „Capital” din 19 și 26 iunie se menționează că Adunarea Generală a Acționarilor din 15 iulie 2003 se convoacă în temeiul deciziei (hotărârii). În cazul în care în presă a fost deja publicată decizia despre ținerea adunării generale, o altă decizie poate fi luată și publicată numai: a) în conformitate cu decizia instanței judiciare în vigoare privind considerarea primei decizii despre ținerea adunării generale nevalabile, sau b) dacă persoanele ce au luat prima decizie despre ținerea adunării au anulat propria decizie.

Reclamanții au invocat că procesul verbal al consiliului din 14 mai 2003 nu se află printre documentele de înregistrare a emisiei suplimentare, deci nu putea fi acceptat de către CNPF, deoarece contravine Legii privind societățile pe acțiuni.

Reclamanții au relevat că prin cele menționate supra s-a demonstrat faptul că procesul verbal al Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și decizia de convocare a adunării generale nu corespund Legii privind societățile pe acțiuni și Statutului societății. Conform legislației în vigoare acest document se consideră nul.

Reclamanții au relatat că adunarea generală a acționarilor nu a fost convocată de nici un organ special prevăzut de lege, fiind demonstrat faptul că Adunarea Generală a Acționarilor din 15 iulie 2003, nu a avut loc, fiind mimată. De asemenea, de către organul de conducere al SA „Orizontul” au fost admise abateri de la Legea privind societățile pe acțiuni și Statutul SA „Orizontul” la pregătirea Adunării generale conform proceselor verbale din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, în special la formulările chestiunilor, ce urmau a fi discutate, ceea ce duce inevitabil la nulitatea absolută a acestora.

Reclamanții au solicitat anularea proceselor-verbale ale Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, a hotărârilor Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 aprobate prin procesul verbal din 15 iulie 2003, a hotărârii CNPF nr. 20/1 din 29 iulie 2003 și a deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, precum și încasarea taxei de stat și cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice.

Prin încheierea din 23 iulie 2015 a Judecătoriei Ialoveni, au fost admiși în proces intervenienții principali (f.d. 62-63 vol. II).

Prin încheierea din 11 august 2015 a Judecătoriei Ialoveni, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Eduard Hadei (f.d. 69 vol. III).

Prin încheierea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, a fost dispusă subrogarea în drepturi procesuale a ÎS „Camera Înregistrării de Stat” cu IP „Agenția Servicii Publice” (f.d. 63 vol. IV).

Prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediu Ialoveni, au fost anulate deciziile Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 despre convocarea Adunării Generale a Societății pentru 15 iulie 2003. Au fost declarate nule toate hotărârile adoptate la Adunarea Generală a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, inclusiv referitor la efectuarea emisiei suplimentare de acțiuni și majorarea capitalului social. A fost anulată hotărârea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF) din 29 iulie 2003 în partea autorizării spre plasare a

numărului de 600000 acțiuni ordinare cl. I al SA „Orizontul” cu valoarea nominală unu leu-acțiunea. A fost anulată decizia din 29 septembrie 2003 a Camerei Înregistrării de Stat (dosarul 165002612) despre schimbarea capitalului social al SA „Orizontul” în 565000 de lei. Totodată, a fost încasat de la Tudor Țurcan în folosul reclamanților solidari Valeriu Sulă, Valentin Cimpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică taxa de stat în mărime de 300 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20000 de lei, în total 20300 de lei.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Orizontul” și Tudor Țurcan și a fost menținută hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

La 13 iunie 2019 SA „Orizontul” și Tudor Țurcan au declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului în partea cerinței intimatului Valeriu Sulă cu privire la anularea actelor administrative; de respingere ca fiind tardive pretențiile înaintate de Valeriu Sulă, Valentin Cimpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică, Tamara Postica, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesoarea lui Alexandru Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena cu privire la anularea deciziilor Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 despre convocarea Adunării generale a Societății pentru 15 iulie 2003 și a hotărârilor adoptate la Adunarea Generală a acționarilor din 15 iulie 2003, inclusiv referitor la efectuarea emisiei suplimentare de acțiuni și majorarea capitalului social; de scoatere de pe rol a pretențiilor înaintate de Valentin Cimpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică, Tamara Postica, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesoarea lui Alexandru Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena cu privire la anularea hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF) din 29 iulie 2003 în partea autorizării spre plasare a numărului de 600000 acțiuni ordinare cl. I al SA „Orizontul”, cu valoarea nominală de un leu acțiunea și deciziei din 29 septembrie 2003 a Camerei Înregistrării de Stat (dosarul 165002612) despre schimbarea capitalului social al SA „Orizontul” în 565000 de lei, precum și încasarea taxei de stat achitată în ordine de apel și recurs în sumă totală de 743 de lei.

În motivarea cererii de recurs, recurenții SA „Orizontul” și Tudor Țurcan au reiterat aceleași argumente care au fost indicate și în referință și cererea de apel, insistând asupra faptului că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicat, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurenții au susținut că instanțele de judecată au verificat legalitatea deciziilor consiliului societății și a hotărârii adunării generale a societății prin prisma Legii privind societățile pe acțiuni și Regulamentului cu privire la modul de pregătire și ținere a adunărilor generale a acționarilor societăților deschise și statutul societății. Nici unul însă din aceste acte normative nu stabilesc sancțiunea nulității deciziilor consiliului societății sau a hotărârilor adunării generale pentru încălcarea normelor legale. Prin urmare, deciziile consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie

2003 cad sub incidența Codului civil, în redacția anului 1964, care reglementează instituția nulității actelor juridice și care era în vigoare la data adoptării acestora. Astfel, deși nu opera cu noțiunile de nulitate relativă și nulitate absolută, totuși expresiile este nulă (de exemplu, art. 50) și poate fi declarată nulă (de exemplu, art. 59), înseamnă tocmai faptul că și legea veche făcea distincție între nulitatea în interes comun și nulitatea în interes privat. Dar, indiferent de aceasta, Codul civil în redacția anului 1964, la art. 74 stabilea un singur termen general de prescripție pentru ambele tipuri de nulitate: trei ani pentru apărarea printr-o acțiune a drepturilor încălcate ale unei persoane, și un an – în litigiile dintre organizațiile de stat, colhozuri și alte organizații cooperatiste și celelalte organizații obștești. Totodată, acțiunile imprescriptibile sunt exhaustiv enumerate la art. 86 Cod civil (red.1964), iar acțiunea în declararea nulității nu se regăsește în norma dată.

Recurenții au menționat că instanța de apel a dat dovadă de inconsecvență, argumentând, pe de o parte, că dispozițiile Codului civil (red. 2003) nu se aplică speței, iar pe de altă parte, a operat cu noțiuni ale acestei legi, statuând că actele juridice contestate sunt lovite de nulitate absolută, iar acțiunea în declararea nulității absolute este imprescriptibilă. În același timp, instanța de apel nu a invocat nici un temei de drept care a stat la baza concluziei sale. Or, aceasta contravine atât art. 239 Cod procedură civilă, conform căruia hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, cât și art. 6 paragraful 1 CEDO, care consfințește dreptul fundamental la un proces echitabil, drept, care presupune emiterea unei hotărâri judecătorești motivate.

Recurenții au relevat că în ceea ce privește hotărârile adoptate la Adunarea Generală a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, acestora li se aplică prevederile Codului civil intrat în vigoare la 12 iunie 2003. Din dispoziția art. 59 alin. (5) din Legea privind societățile pe acțiuni, rezultă că dreptul de a contesta în instanța de judecată hotărârile adunării generale îi aparține acționarului, prin urmare acest drept rezultă dintr-un interes al său particular, de aceea hotărârile adunării generale ale acționarilor, adoptate eventual cu încălcarea legii sunt lovite de nulitate relativă pot fi contestate. De aici rezultă că sancțiunea este nulitatea relativă, iar acțiunea pentru constatarea nulității relative a hotărârilor adoptate de adunarea generală este prescriptibilă.

Recurenții au invocat că hotărârile contestate de reclamanți, au fost adoptate la adunarea generală a acționarilor din 15 iulie 2003. Cererea de chemare în judecată a fost depusă în anul 2013, iar deciziile Consiliului, adoptate la 14 mai 2003 și 8 iunie 2003, au fost contestate de reclamanți abia la 12 octombrie 2017 prin cererea de concretizare a cerințelor din acțiune.

Recurenții au relatat că conform legii, termenul de prescripție nu se întrerupe prin adresarea la organele de urmărire penală, ci prin înaintarea acțiunii în judecată.

Recurenții au relevat că la adoptarea soluției ce ține de cerința cu privire la anularea hotărârii nr. 20/1 din 29 iulie 2003 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, instanța de fond, iar ulterior Curtea de Apel, neîntemeiat au omis aplicarea prevederilor art. 123 alin. (2), 265 lit. b) și 266 Cod de procedură civilă. Or, dovada confirmării legalității certe, cu putere de lucrul judecat, a hotărârii nr. 20/1 din 29 iulie 2003 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF), servește hotărârea din 10 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Recurenții au invocat că instanța de fond și cea de apel, pe capătul de cerere privind anularea hotărârii nr. 20/1 din 29 iulie 2003 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF), cât și a deciziei din 29 septembrie 2003 a Camerei Înregistrării de

Stat (dosarul nr.165002612) despre schimbarea capitalului social al SA „Orizontul” neîntemeiat nu a aplicat prevederile art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă. Or, o cerere de repunere în termen la dosar nu există din partea reclamantilor și intervenienților principali.

Recurenții au specificat că instanțele ierarhic inferioare selectiv invocă constatările raportului de expertiză întocmit de Centrul tehnico criminalistic și expertize judiciare al Ministerului Afacerilor Interne din 30 iunie 2017, unde s-a confirmat neveridicitatea semnăturii acționarului - Valeriu Sulă, în contradictoriu cu raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-7410 (f.d.133-139, vol. III,) întocmit de același Centru tehnico criminalistic și expertize judiciare al Ministerului Afacerilor Interne din 30 decembrie 2016, prin care s-a stabilit cu certitudine că aceeași semnătură a acționarului Valeriu Sulă (f.d. 138) este autentică, situație juridică ce obligă dea conchide că rapoartele de expertiză au calitatea generală formală de probe, care denunță serioase îndoieli pe concluziile și rațiunile contextuale și selective utilizate de instanțe la motivarea actelor judecătorești, contrar principiului general procesual al dreptului de analiză multiaspectuală a probelor.

Recurenții au menționat că reclamantii nu au invocat, iar instanța de fond și instanța de apel nu au motivat cu nici un temei de drept sau de fapt susținerea cerinței date, de a fi considerată nulă decizia Camerei Înregistrării de Stat în dosarul nr. 165002612 din 29 septembrie 2003.

Prin referința din 05 august 2019 Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică, reprezentați de avocatul Pavel Cucu, au solicitat a fi considerat inadmisibil recursul declarat de SA „Orizontul” și Tudor Țurcan.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 11 septembrie 2019, a considerat admisibil recursului declarat de SA „Orizontul” și Tudor Țurcan și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Orizontul” și Tudor Țurcan, este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Conform art. 432 alin. (2) lit. a) și c) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Actele și lucrările dosarului atestă cert că conform extrasului din Registrul de evidență a acționarilor din 15 iunie 2013, capitalul social divizat al SA Orizontul” era constituit din 39000 acțiuni, costul fiecărei acțiuni fiind de unu lei, iar reclamantii

dețineau următoarele acțiuni: Valeriu Sulă - 3510 (f.d. 41 vol. I); Valentin Cimpocă - 360 (f.d. 46, vol. I); Vasile Bortă - 390 (f.d. 40 vol. I); Tudor Postică - 820 (f.d. 45 vol. I); precum și intervenienții principali: Tamara Postica - 500 (f.d. 39 vol. I); Evghenia Chitorog - 360 (f.d. 40 vol. I); Timofei Borta - 790 (f.d. 40 vol. I); Ștefan Sula - 720 (f.d. 41 vol. I); Elena Mihalache - 360 (f.d. 23 vol. III); Maria Ciorba - 610, succesorul lui Alexandru Ciorba - 360 (f.d. 40 vol. I); Maria Colța - 540 (f.d. 40 vol. I); Efimia Jomir - 610, succesorul lui Efim Jomir - 570 (f.d. 39 vol. I); Ion Bîrcă - 360 (f.d. 40 vol. I); Eugenia Pavalache - 470, succesorul lui Vasile Pavalache - 540 (f.d. 39 vol. I); Iustin Chitorog - 360 (f.d. 40 vol. I); Ion Frunză - 140 (f.d. 39 vol. I); Tudor Ionaș - 820 (f.d. 39 vol. I); Vera Cimpocă - 430 (f.d. 40 vol. I); Valentina Ciorba - 470 (f.d. 40 vol. I); Gheorghe Ionaș - 930 (f.d. 39 vol. I); Alexandra Mardari - 540 (f.d. 39 vol. I); Victor Borta - 650 (f.d. 40 vol. I); Vasilița Mereacre - 470 (f.d. 39 vol. I); Elena Bivol, succesorul Elenei Lupu și lui Terinte Lupu - 540 (f.d. 39 vol. I).

Din procesele-verbale ale ședințelor Consiliului SA „Orizontul” rezultă că, la 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, s-a decis convocarea Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” pentru data de 15 iulie 2003 cu următoarea ordine de zi: aprobarea numărului de acțiuni autorizate spre plasare; efectuarea emisiei suplimentare de acțiuni și majorarea capitalului social; aprobarea modificărilor și completărilor în Statutul Societății; darea de seamă a președintelui comitetului de conducere pe anul 2002, întărirea organelor de conducere, fiind semnat din numele Diaconu E., președintele consiliului, Borta V., secretarul ședinței și Frunza I., membru consiliului (f.d. 2-3 vol. IV).

Conform procesului-verbal al Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, la adunarea generală s-a hotărât: - aprobarea numărului de acțiuni autorizate spre plasare, efectuarea emisiei suplimentare de acțiuni și majorarea capitalului social; - aprobarea modificărilor și completărilor în Statutul societății; - darea de seamă a președintelui comitetului de conducere pe anul 2002; - aprobarea organelor de conducere (f.d. 8-11 vol. I).

Astfel, în temeiul acestei hotărâri au fost autorizate spre plasare 600000 acțiuni ordinare nominative cu valoarea nominală unu lei fiecare cu drept de vot, dreptul la primirea dividendelor și o parte din averea societății la lichidarea ei; s-a aprobat majorarea capitalului social din contul aporturilor nebănești cu suma de 526000 de lei și în acest scop vor fi emise suplimentar 526000 acțiuni ordinare nominative de clasa I cu valoarea nominală un leu și înregistrarea modificărilor în documentele de constituire ale societății.

Prin hotărârea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF) nr. 20/1 din 29 iulie 2003, în temeiul acestor hotărâri a Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, s-a înregistrat o emisie suplimentară de acțiuni în Registrul de Stat a valorii mobiliare a SA „Orizontul” (f.d. 12 vol. I).

Ulterior, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, au fost înregistrate modificările la Statutul SA „Orizontul” în temeiul procesului-verbal din 14 mai 2003, hotărârii Adunării Generale a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 și hotărârii CNPF nr. 20/1 din 29 iulie 2003, schimbând capitalul social în 565000 de lei, iar cotele-părți ale asociaților în acționari cota de participare în valoare de 565000 de lei (100 %) (f.d. 7, vol. I).

La 16 aprilie 2013 Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică, iar ulterior la 28 iulie 2014 Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba

- Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Țurcan, Societății pe Acțiuni „Orizontul”, Comisiei Naționale a Pieței Financiare și Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenienți accesorii Eduard Hâdei, Registratorul Independent „Grupa Financiară” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, hotărârii CNPF din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediu Ialoveni, a anulat deciziile Consiliului SA „Orizontul” din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 despre convocarea Adunării Generale a Societății pentru 15 iulie 2003. A declarat nule toate hotărârile adoptate la Adunarea Generală a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, inclusiv referitor la efectuarea emisiei suplimentare de acțiuni și majorarea capitalului social. A anulat hotărârea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF) din 29 iulie 2003 în partea autorizării spre plasare a numărului de 600000 acțiuni ordinare cl. I al SA „Orizontul” cu valoarea nominală unu leu-acțiunea. A anulat decizia din 29 septembrie 2003 a Camerei Înregistrării de Stat (dosarul 165002612) despre schimbarea capitalului social al SA „Orizontul” în 565000 de lei. Totodată, a încasat la Tudor Țurcan în folosul reclamantilor solidari Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică taxa de stat în mărime de 300 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20000 de lei, în total 20300 de lei.

Judecând pricina în ordine de apel, instanța de apel a conchis asupra necesității respingerii apelului declarat de SA „Orizontul” și Tudor Țurcan și menținerii hotărârii din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea temeiurilor invocate în cererea de recurs, prin prisma legislației în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios și a circumstanțelor stabilite, constată ca greșite concluziile instanțelor de judecată, rezultate din interpretarea și aplicarea eronată a normele de drept material, ceea ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești.

Ab initio, instanța de recurs menționează că prin prezenta acțiunea reclamantii Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică și intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena, au solicitat declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Așadar, Colegiul lărgit va raporta circumstanțele prezentate mai sus la normele de drept relevante speței, pe care le va aplica în redacția Codului civil din 12 iunie 2003. Or, conform articolului 6 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

În conformitate cu prevederile art. 59 alin. (5) din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997, în vigoare la acel moment, hotărârea luată de adunarea generală a acționarilor contrar cerințelor prezentei legi, ale altor acte legislative sau ale statutului societății poate fi atacată în justiție de oricare dintre acționari sau de o altă persoană împuternicită dacă:

- a) acționarul nu a fost înștiințat, în modul stabilit de prezenta lege, despre data, ora și locul ținerii adunării generale; sau
- b) acționarul nu a fost admis la adunarea generală fără temei legal; sau
- c) adunarea generală s-a ținut fără cvorumul necesar; sau
- d) hotărârea a fost luată asupra unei chestiuni care nu figura în ordinea de zi a adunării generale sau cu încălcarea cotelor de voturi; sau
- e) acționarul a votat contra luării hotărârii ce îi lezează drepturile și interesele legitime; sau
- f) drepturile și interesele legitime ale acționarului au fost grav încălcate în alt mod.

Pornind de la prevederile menționate, instanța de recurs conchide că, rezultatul deliberării asupra unei chestiuni referitoare la activitatea societății reprezintă hotărârea adunării generale a acționarilor, iar obiect al acțiunii civile poate constitui anume legalitatea hotărârii adoptate la adunarea generală, dar nu procesele-verbale ale adunării generale a acționarilor (asociaților).

Cu toate acestea, instanța de recurs decelează că procesul-verbal al adunării generale poate constitui obiect al controlului judecătoresc, doar dacă este contestat concomitent cu hotărârea adunării generale a acționarilor.

În această conjunctură, având în vedere că pretențiile reclamanților Valeriu Sulă, Valentin Cimpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică și intervenienților principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena cu privire la declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, sunt indisolubile hotărârile luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, Colegiul civil consideră necesar examinarea acestora în ansamblul și interacțiunea lor.

La caz, instanța de recurs menționează că instanțele ierarhic inferioare au anulat procesele-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, și hotărârile luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, din motiv că au fost ignorate prevederile ar. 55, 57, 63, 64, 66, 68 din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997, pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de pregătire și ținere a adunării generale anuale a acționarilor

societăților deschise, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 946, cât și pct. 20, 21 și 23 din Statutul SA „Orizontul”.

În continuare, instanța de recurs învederează că la soluționarea litigiilor ce se referă la nulitatea hotărârii adunării generale a acționarilor, urmează inițial a fi stabilit întinderea efectelor nulității cu toate că Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997 nu face nici o referire la acest aspect, or o astfel de interpretare se impune în funcție de motivul invocat.

Această interpretare o impune chiar legiuitorul, odată ce a înțeles să reglementeze în Codul civil nr. 1107 din 06 iunie 2002, în vigoare din 12 iunie 2003, nulitatea absolută și nulitatea relativă, adică a întrezărit posibilitatea încălcării și a unor interese personale, dar și interese de ordine publică, astfel că și întinderea efectelor nulității trebuie raportată la motivul invocat. Prin urmare, criteriul cantitativ face diferența între nulitatea totală și nulitatea parțială.

De altfel, instanța de recurs menționează că greutatea distincției între cazurile de nulitate absolută și cele de nulitate relativă este determinată de situația în care dispozițiile legale nu indică natura nulității, iar, pentru acest motiv, criteriul folosit în doctrina clasică este cel al naturii interesului protejat de dispoziția legală în fiecare caz în parte: nulitatea este absolută când interesul protejat este de ordine publică și nulitatea este relativă când interesul protejat este personal.

Această opțiune a legiuitorului poate fi fundamentată pe ideea potrivit căreia, atunci când nu poate fi determinat cu certitudine interesul ocrotit ca fiind unul general, de ordine publică, trebuie să se prezume că se ocrotește un interes particular, de ordine privată, fapt pentru care și sancțiunea nulității trebuie să fie mai blândă sub aspectul regimului juridic (altfel, în caz de admitere a cererii în nulitate, indiferent de felul acesteia - absolută sau relativă - efectele sunt aceleași), astfel că aceasta va fi doar o nulitate relativă.

Prin urmare, ținând cont de cele expuse supra, de faptul că toate motivele invocate de către reclamânți și intervenienții principali sunt, în fapt, de nulitate relativă și nu absolută, instanța de recurs conchide că la caz, sunt aplicabile dispozițiile art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

De altfel, faptul că în prezenta speță este aplicabilă nulitatea relativă se confirmă și prin faptul că această sancțiune intervine numai dacă voturile viciate au fost indispensabile pentru formarea majorității.

La acest capitol, Colegiu lărgit relevă că din raportul de expertiză nr. 34/12/1R-7410 din 30 decembrie 2016, nu a putut fi stabilit cu certitudine dacă semnăturile fixate în lista din 15 iunie 2003 corespund cu semnăturile acționarilor, fiind invocată probabilitatea executării din numele lor, iar în privința unora imposibilitatea determinării executării semnăturii de către semnatori. La fel, a fost stabilit că semnătura din lista din 15 iunie 2003, a fost executată de Valeriu Sulă și Vasile Bortă.

Așadar, ținând cont de imposibilitatea stabilirii vicierii semnăturile acționarilor din lista din 15 iunie 2003, de faptul că la adunarea generală a acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003, au fost prezente 28140 acțiuni cu drept de vot, din numărul total de 39000 de acțiuni cu drept de vot ale societății aflate în circulație, iar hotărârile au fost votate cu 28140 de acțiuni asupra chestiunilor care figurau în ordinea de zi a adunării, cu excepția aprobării majorării capitalului social din contul aporturilor nebănești cu suma de 526000 de lei și emiterii suplimentare de 526000

acțiuni ordinare nominative de clasa I cu valoarea nominală un leu, care a fost votată cu 27780 de acțiuni, adică a fost cvorumul necesar luării de către adunarea generală a acționarilor a hotărârilor adoptate, instanța de recurs învederează că asupra hotărârilor luate la adunarea acționarilor și contestate prin prezenta acțiune, nu planează motive de nulitate absolută, cu atât mai mult că nu au fost invocate careva argumentele plauzibile.

În circumstanțele descrise, instanța de recurs conchide că interesul reclamanților și a intervenienților accesorii în promovarea acțiunii de constatare a nulității absolute a hotărârilor adunării generale a fost unul particular, și nu un interes social, în beneficiul societății și al acționarilor ei.

Prin urmare, având în vedere că în prezenta speță este aplicabilă instituția nulității relative, care este una prescriptibilă, Colegiul lărgit menționează că conform art. 272 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Sub aspectele enunțate, Colegiul constată că reclamanții Valeriu Sulă, Valentin Cîmpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică și intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cîmpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena urmau să depună prezenta acțiune în termen de 3 ani, de la când au aflat despre dreptul încălcat.

În litigiul dedus judecății, reclamanții și intervenienții principali au menționat că au aflat despre ilegalitățile admise și menționate prin prezenta acțiune în anul 2007, respectiv au depus plângeri la organul de urmărire penală, care s-au soldat cu adoptarea sentinței din 07 septembrie 2012 a Judecătoriei Ialoveni și deciziei din 18 martie 2013 a Curții de Apel Chișinău, iar după aceasta s-au adresat în instanța de judecată cu acțiune la 16 martie 2013 și respectiv 28 iulie 2014.

Iar, pârâții/recurenți SA „Orizontul” și Tudor Țurcan, atât pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, cât și prin referințele/cererile depuse (f.d. 106, vol. I, 16-19, și 4243, vol. II), au insistat asupra respingerii acțiunii ca fiind depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

Conform art. 277 alin. (1) lit. a) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit.

Reieșind din prevederile normei citate, se reține că termenul de prescripție se întrerupe doar în ziua în care cererea va fi înaintată în instanță în modul stabilit, adică cu aplicarea regulilor de competență generală și jurisdicțională, de formă și conținut al cererii, precum și a altor cerințe prevăzute de actele normative, încălcarea cărora poate duce la refuz în primirea cererii și restituirea acesteia reclamantului, iar în cazul în care acțiunea a fost depusă în modul necorespunzător, inclusiv cu încălcarea regulilor de competență, prescripția nu se întrerupe.

În această ordine de idei, Colegiul consideră neîntemeiate alegațiile instanțelor ierarhic inferioare că acțiunea este depusă în termen, pe motiv că deoarece acțiunea în constatarea a nulității absolute este imprescriptibilă, or, precum a fost stabilit, prin prezenta acțiune se solicită ocrotirea unor interese particulare, astfel că acțiunea urma a fi înaintată în instanța de judecată până în anul 2010.

La caz, hotărârile contestate de către reclamanți și intervenienții principali, au fost adoptate la adunarea generală a acționarilor din 15 iulie 2003. Cererea de chemare în judecată a fost depusă în anul 2013. Iar, deciziile Consiliului adoptate la 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, au fost contestate de către reclamanți și intervenienții principali prin cererea de concretizare a cerințelor, abia la 12 octombrie 2017. Respectiv, se atestă că fiecare acționar care a participat la adunarea generală a acționarilor din 15 iulie 2003 sau care a fost înștiințat despre data ținerii acesteia a avut posibilitate să conteste hotărârile adoptate în cadrul acestei adunări până la data de 15 iunie 2006.

Totodată, instanța de recurs învederează că depunerea plângerii la organul de urmărire penală, care s-a soldat cu adoptarea sentinței Judecătorei Iaoveni din 07 septembrie 2012, menținută prin decizia din 05 noiembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, prin care Tudor Țurcan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 251 Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții. Totodată, Tudor Țurcan a fost achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin.(1) și art. 361 Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor, nu întrerupe termenul de prescripție, or în acest sens părțile vătămate/reclamanții și intervenienții principali nu au depus în cadrul cauzei penale respective acțiune civilă, prin care să solicite revendicare drepturilor încălcate.

Mai mult ca atât, deși reclamanții și intervenienții principali au invocat că prin sentința din 07 septembrie 2012 a Judecătorei Iaoveni, care a fost anulată prin decizia din 18 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, Tudor Țurcan a fost condamnat în temeiul art. 335 alin. (1) Cod penal, fiind stabilit că Adunarea Generală a Acționarilor SA „Orizontul” din 15 iulie 2003 a fost desfășurată cu încălcarea legislației în vigoare de către directorul SA „Orizontul”, Tudor Țurcan, care gestiona organizația comercială, având totodată și calitatea de acționar al societății, folosind situația de serviciu în interes personal și material, având interes în majorarea cotei sale din capitalul social al societății a introdus în ordinea de zi a Adunării Generale a acționarilor o emisie suplimentară de acțiuni cu majorarea capitalului social, dezinformând intenționat acționarii emitentului, Colegiu lărgit conchide că aserțiunile date sunt eronate și contrare celor stabilite prin decizia din 05 noiembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție.

Totodată, Colegiul menționează că legiuitorul a reglementat și posibilitatea repunerii în termen în ipoteza în care a fost omis justificat, prezentându-se probe în acest sens.

Prin urmare, conform art. 279 Cod civil, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată constată că termenul de prescripție extinctivă nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărat. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

Cu toate acestea, contrar normelor juridice ce reglementează astfel de cazuri, reclamanții și intervenienții principali nu a solicitat repunerea în termen și nu a prezentat probe care ar confirma cu certitudine omiterea justificată a termenului de adresare în judecată, iar la rândul său, SA „Orizontul” și Tudor Țurcan nu au recunoscut acțiunea și au solicitat respingerea acesteia ca fiind depusă tardiv.

Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) și (5) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Sub aspectele enunțate, se constată cu certitudinea acțiunea reclamanților și intervenienților principali a fost depusă în instanța de judecată cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de lege, fapt ce impune respingerea acesteia ca fiind tardivă.

Or, legislatorul a stabilit prescripția extinctivă în scopul păstrării unei stabilități în raporturile juridice dintre părți, contrar persistării unei incertitudini în raporturi pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, se derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept diferite, iar examinarea unei acțiuni depusă în afara termenului legal constituie o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în ordinea de drept.

Subsidiar la acest segment, Colegiul notează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea anumitor exigențe legale, între care și stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Dispozițiile legale criticate sunt în concordanță și cu jurisprudența CtEDO referitoare la dreptul de acces la justiție.

Astfel, CtEDO a statuat în cauza Golder împotriva Regatului Unit, că dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, în anumite situații, supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului (Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996, pct. 51 -52, Culegere 1996 IV).

Pe cale de consecință, prin prisma principiului *resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis*, instanța de recurs menționează că urmează a fi respinse și pretențiile reclamanților Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică și intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena cu privire la anularea hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, deoarece aceste pretenții sunt subsecvente pretențiilor de bază – declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003 și hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, însă care au fost înaintate peste termenul de prescripție.

Finalmente, ținând cont de prevederile art. 94 și 96 Cod de procedură civilă, instanța de recurs va respinge și pretențiile reclamanților Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică și intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta,

Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena cu privire la încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată, or, cheltuielile de judecată urmează a fi încasate doar atunci când partea are în tot sau în parte câștig de cauză.

Totodată, instanța de recurs conchide că argumentele recurențelor SA „Orizontul” și Tudor Țurcan precum că dovada confirmării legalității certe, cu putere de lucru judecat, a hotărârii nr. 20/1 din 29 iulie 2003 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF), servește hotărârea din 10 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău, sunt lipsite de suport juridic, reieșind din următoarele considerente.

Astfel, art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prevede că faptele constatate printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă nu pot fi contestate într-un alt litigiu - și, prin urmare, constituie o prezumție absolută - cu condiția participării acelorași persoane. Totuși articolul 123 alin. (4) din Codul de procedură civilă specifică că prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probațiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel. Din această perspectivă, principiul securității juridice presupune că atunci când instanța de judecată își întemeiază poziția pe aprecierea unei instanțe judecătorești într-un litigiu anterior, cu privire la o problemă care apare și în cazul supus examinării, poate în mod legitim să decidă litigiul în același sens ca și decizia anterioară, cu excepția situației în care există un motiv valabil de derogare (a se vedea *Siegle vs România*, 16 aprilie 2013, parag. 38 - 39, 16 aprilie 2013 și *Rozalia Avram vs România*, 16 septembrie 2014, parag. 42 - 43).

Sub acest aspect, instanța de recurs reiterează că litigiul examinat prin hotărârea menționată a fost examinată problema refuzului Comisiei Naționale a Pieței Financiare de a anula hotărârea Comisiei Naționale a Valorilor Imobiliare cu privire la înregistrarea în Registrul de stat al Valorilor mobiliare nr. 231 din 29 iulie 2003 privind înregistrarea emisiei suplimentare de acțiuni a SA „Orizontul”, conform anexei 2 a hotărârii, recunoașterea ilegalității refuzului Comisiei Naționale a Pieței Financiare de a anula certificatul înregistrării de stat a valorilor mobiliare nr. 6637 din 29 iulie 2003, anularea ca ilegală a hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la înregistrarea în Registrul de stat al valorilor mobiliare nr. 231 din 29 iulie 2003 privind înregistrarea emisiei suplimentare de acțiuni a SA „Orizontul”, conform anexei 2 a hotărârii și a anula ca ilegal certificatul înregistrării de stat a valorilor mobiliare nr. 6637 din 29 iulie 2003, litigiu fiind între Valeriu Sulă și Comisia Națională a Pieței Financiare și Sa „Orizontul”, pe când în prezenta speță acțiunea depusă de Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică împotriva lui Tudor Țurcan, Societății pe Acțiuni „Orizontul”, Comisie Națională a Pieței Financiare și Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena, intervenienți accesorii Eduard Hâdei, Registratorul Independent „Grupa Financiară” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 29 iulie 2003 și deciziei

Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În concluzie, instanța de recurs conchide că litigiul examinat prin hotărârea din 10 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău, nu este dintre aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeuri.

Suplimentar, instanța de recurs consideră nefondate argumentul recurentului că pretențiile înaintate de Valentin Cimpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică, Tamara Postica, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesoarea lui Alexandru Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena cu privire la anularea hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNPF) din 29 iulie 2003 în partea autorizării spre plasare a numărului de 600000 acțiuni ordinare cl. I al SA „Orizontul”, cu valoarea nominală de un lei acțiunea și deciziei din 29 septembrie 2003 a Camerei Înregistrării de Stat (dosarul 165002612) despre schimbarea capitalului social al SA „Orizontul” în 565000 de lei, urmau a fi scoase de pe rol, în temeiul art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă, deoarece în condițiile speței, se atestă că instanța de judecată greșit a acceptat spre examinare capetele de cereri menționate, fără să analizeze actele prezentate cu încălcarea normelor procedurale, întrucât de la primirea cererii și până la pronunțarea unei hotărâri definitive au derulat anumite acțiuni procedurale și cel mai important, s-au scurs toate termenele legale stabilite pentru îndeplinirea procedurii prealabile.

Respectiv, în astfel de circumstanțe scoaterea cererii de pe rol va avea drept consecință o posibilă îngrădire a accesului liber la justiție pentru reclamantii și intervenienții principali.

Or, în speță, reclamantii și intervenienții principali riscă să fie lipsiți de posibilitatea de a-și apăra drepturile și libertățile, deoarece aceștia inițial nu au avut parte de un „recurs efectiv” la etapa extrajudiciară, or cererea prealabilă oricum a rămas nesoluționată.

În consecință, având ca temei legal prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, instanța de recurs va dispune încasarea în mod solidar de la Valeriu Sulă, Valentin Cimpoacă, Vasile Bortă și Tudor Postică și intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpoacă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena în beneficiul lui Tudor Țurcan și SA „Orizontul” taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel și cererii de recurs în mărime totală de 743 de lei (f.d. 160, vol. IV, 74, vol. V).

Fața de cele ce preced și având în vedere faptul că, circumstanțele cauzei au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi, însă normele de drept material au fost aplicate eronat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orizontul” și Tudor Țurcan, de a casa decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul

Ialoveni și de a pronunța o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orizontul” și Tudor Țurcan.

Se casează integral decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică împotriva lui Tudor Țurcan, Societății pe Acțiuni „Orizontul”, Comisie Națională a Pieței Financiare și Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena, intervenienți accesorii Eduard Hâdei, Registratorul Independent „Grupa Financiară” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, și încasarea cheltuielilor de judecată și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă și Tudor Postică împotriva lui Tudor Țurcan, Societății pe Acțiuni „Orizontul”, Comisie Națională a Pieței Financiare și Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenienți principali Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi, Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena, intervenienți accesorii Eduard Hâdei, Registratorul Independent „Grupa Financiară” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulității proceselor-verbale a Consiliului societății din 14 mai 2003 și 08 iunie 2003, hotărârilor luate prin procesul-verbal al Adunării Generale a acționarilor din 15 iulie 2003, hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 29 iulie 2003 și deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 29 septembrie 2003, și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Se încasează în mod solidar de la Valeriu Sulă, Valentin Cimpocă, Vasile Bortă, Tudor Postică, Tamara Postica, Evghenia Chitorog, Timofei Borta, Ștefan Sula, Elena Mihalache, Maria Ciorba, succesorul lui Alexandru Ciorba - Maria Ciorba, Maria Colța, succesorul lui Jovmir Efim - Jovmir Efimia, Ion Bîrcă, Vasile Pavalachi, Eugenia Pavalachi, succesorul lui Vasile Pavalachi - Eugenia Pavalachi,

Iustin Chitorog, Ion Frunză, Tudor Ionaș, Vera Cimpocă, Valentina Ciorba, Gheorghe Ionaș, Alexandra Mardari, Victor Borta, Vasilița Mereacre și succesorul Elenei Lupu - Bivol Elena în beneficiul lui Tudor Țurcan și SA „Orizontul” taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel și cererii de recurs în mărime în totală 743 (șapte sute patruzeci și trei) de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan